

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010436
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010436.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému X. M., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom Y. nad X., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 13. augusta 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.05.2020, sp. zn. 6Pp/72/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného X. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený X. M. vykonáva tresty odňatia slobody postupne uložené mu jednak trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/144/2015 zo dňa 25.05.2016, vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (na výkon ktorého nastúpil dňa 19.08.2016 a tento administratívne vykonal dňa 19.12.2018), ktorým bol uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a následne nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/137/2016 zo dňa 16.02.2017, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže sčasti spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., ktorý má po započítaní väzby predpokladane vykonať 21.05.2022. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní odo dňa 22.01.2020.

Dňa 27.03.2020 bola Okresnému súdu Trenčín doručená písomná žiadosť odsúdeného X. M. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.05.2020 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/72/2020 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh X. M. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený X. M., ktorú písomne odôvodnil s tým, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k vyhodnotenému vysokému riziku sociálneho zlyhania, pričom nezohľadnil skutočnosť, že dva body dotazníka, na základe ktorého sa toto riziko vyhodnocuje, získané za vek a pohlavie sú v rozpore s čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a keby súd tieto dva body nebral do úvahy, bolo by jeho resocializačnú prognózu možné vyhodnotiť podľa

tohto dotazníka z nepriaznivej na menej priaznivú. S poukazom na účel podmiennečného prepustenia a s poukazom na vyjadrenie zákonodarcu v zákonnej úprave podmiennečného prepustenia, ktorý pripúšťa podmiennečné prepustenie aj u osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, pričom je názoru, že trestná minulosť odsúdeného nemôže byť sama o sebe dôvodom na zamietnutie jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Vzhľadom na uvedené preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo sám rozhodol o jeho žiadosti a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Avšak vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na účel trestu. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného X. M. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšení a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený X. M. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, pričom resocializačná prognóza odsúdeného bolo vyhodnotená ako menej priaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, voči ktorej je čiastočne kritický (vinu za spáchaný trestný čin má tendenciu presúvať na poškodeného), nízkeho vzdelania a z dôvodu neistého sociálneho zázemia (je vedený ako bezdomovec), absencie stredoškolského vzdelania, opakovanej

trestnej činnosti a požívania návykových látok. Pritom je nutné tiež uviesť, že negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený X. M. bol už 12-krát súdne trestaný, z toho až 11-krát pre trestný čin krádeže. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov predovšetkým majetkovej povahy a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil. Predchádzajúce odsúdenia teda u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, jeho správanie na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha trestných činov spáchaných odsúdeným a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek priemernému, nie negatívne hodnoteniu jeho správania vo výkone trestu, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život. Pokiaľ odsúdený namietal body udelené mu ústavom v hodnotení rizika sociálneho zlyhania, krajský súd uvádza, že toto hodnotenie nie je jediným z kritériom, na ktoré súd prihliada pri rozhodovaní o podmienenom prepustení, navyiac, ak by aj súd neprihliadol na namietané 2 body, nezmenilo by to celkový záver o vysokom riziku sociálneho zlyhania.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napađeného uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného X. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.